

найде желаемо-то; толкози бѣше набожна, благопокорна, прѣдставителна и честна, что ото чядолюбіе-то на Г-жѣ Линдіж камъ неж, растеше всѣкы день.

Близо въ сѣсѣдство-то (комшюлука) имаше добро училище за дѣтца-та, что ся подържываше съ доброжелателно-то благодѣяніе на Г-жѣ Линдіж. Софія ако и да бѣше научека прочитаніе-то добръ, и начинла бѣше да писва и числява, пращаше ся чясто тамъ да слѣдва науки-ты си. Учеше ся, както и другы дѣтца, Хрістіанско-то поученіе отъ Свѣщенника, кой-то, всѣкы день наглѣдавше училище-то. Между часове-ты за ученіе-то, Софія ся одѣажываше, до колко-то силы-ты ѣ допущаваж, да помага въ готварницж-тж, и да работи у градинж-тж, колко-то за да ся убучява въ домашны попеченія, и да навикнува отъ малкыя си възроста трудолюбивый животъ. А кога-то имаше тѣжкы работы, Г-жа Линдія ѣ даваше дозволеніе да влазя въ вейнж-тж стаж (одаж) съ плетеніе-то, или съ прелинж-тж (хурка) си;

Мамъ Софія
Ако